

ПРОТОКОЛ

№ 572

гр. Варна, 04.04.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Галина Г. Славова
Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100500623 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:55 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, изр. 2 от ГПК

Въззивникът Н. И. С., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно призована, представлява се от **прокурор И.Б.**

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпилата днес, в хода на съдебното заседание молба от адв. Е. Д., в качеството ѝ на процесуален представител на въззивницата Н. С., обективираща изявлението ѝ да не се дава ход на делото в нейно отсъствие и да бъде отложено разглеждането му за друга дата и час. Заявява, че на 04.04.2023г. от 11:00 часа е ангажирана от по-рано като процесуален представител на ищцата по дело по описа на СГС. За настоящото съдебно заседание не е уведомила клиентката си, доколкото не е имала контакт със същата.

ПРОКУРОР Б.: Първо, определението на съда е от 21.03.2023г., така че дали някой е ангажиран или не на дата 04.04.2023г., е могло да се прецени много преди днешната дата. Второ, не виждам причина, поради която самата

въззивница няма пречка да се яви. И трето, това е поведение, което ищцата има и по въпросното досъдебно производство. Дано процесуалния ѝ представител не е възприел това поведение в изпълнение на задълженията си като адвокат. Моля да дадете ход на делото, защото се проявява едно неуважение и стремеж да се диктува процес и правила в съдебната система.

СЪДЪТ, като взе предвид, че въззивницата е редовно призована за настоящото съдебно заседание по телефона на 21.03.2023г., в лицето на процесуалния ѝ представител адв. Е. Д., намира че постъпилата днес молба, обективизираща изявление за служебна ангажираност на процесуалния представител на страната, не е пречка за даване ход на делото. Страната е имала достатъчно възможност във времето да уведоми надлежно съда, като представи и доказателства във връзка с твърдяната ангажираност по друго дело, което не е сторено по делото. Същевременно по делото не се твърди наличие на препятствие, осуетяващо явяването на въззивницата в съдебно заседание, което страната не може да отстрани. А на основание § 24 от ЗИД на ГПК, Обн., ДВ бр. 11/02.02.2023г., доколкото делото е образувано преди влизане в сила на този закон /02.02.2023г./, то за разглеждането му са приложими досегашните правила. Изменената с този закон редакция на чл. 142, ал. 2 от ГПК не е приложима в настоящия случай, тъй като делото е заварено от изменението и наличието на пречка единствено по отношение на процесуалния представител на страната не обуславя отлагане на делото на соченото основание. Доколкото в същото време няма доказателства за действителната служебна ангажираност на процесуалния представител на въззивницата, а по отношение на страната липсват каквито и да било твърдения за пречки и препятствия, които тя не е могла да отстрани до днешно съдебно заседание, **СЪДЪТ** намира, че по хода на делото не са налице процесуални пречки и такъв следва да бъде даден.

Предвид гореизложеното **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и отговора по нея:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Н. И. С. срещу Решение № 3685 от 28.11.2022г. по гр.д. № 6073/2022г. по описа на ВРС, 39-ти състав, с което на основание чл. 2б, ал. 1 от ЗОДОВ е отхвърлен предявеният от въззивницата срещу Прокуратурата на Република България иск за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, понесени в резултат на нарушение на правото на разглеждане и решаване в разумен срок по чл. 6, пар. 1 от КЗПЧОС на ДП № 115/2021г. по описа на второ РУ на ОД на МВР - Варна, ПП № 16848/2020г. по описа на ВРП, изразяващи се в преживяни стрес, душевни болки и страдания в причинна връзка с бавното и неефективно разследване и неосъществяване на контрол от страна на наблюдаващия прокурор по соченото ДП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда - 16.03.2022г. до окончателното ѝ плащане.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението, както и постановяване в противоречие със съдебната практика. Изложени са съображения, че в случая от приетите ДП и ПП е установено, че ДП е образувано преди около 1 година и 8 месеца и все още е висящо. Само от продължаващото ДП се явява доказана вредата върху психиката на ищцата - нарушен съд, страх от несправедливо наказание. Поради допуснати редица процесуални нарушения издаденият прокурорски акт за привличане на обвиняем е незаконосъобразен, а за цялата продължителност на ДП въззивницата е получила единствено веднъж призовка за разпит на обвиняем. Ищцата няма вина за продължителния срок на разследване, а е налице неоправдано и незаконосъобразно удължаване на срока на разследване по ДП № 115/21. Отправила искане поради изложеното обжалваното решение да се отмени и вместо него се постанови друго, с което предявеният иск да се уважи с извод за основателност.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор на жалбата не е депозиран от Прокуратурата на РБ.

ПРОКУРОР Б.: Оспорвам въззивната жалба, същата е абсолютно неоснователна, каквато е била и самата искова молба. Напълно споделям извода, който първоинстанционния съд е направил и мотивите, отхвърляйки исковата молба срещу прокуратурата. Нямам възражения по доклада. Твърдя, че няма процедура по ЗСВ, която да е инициирана пред ИВСС по отношение на конкретното досъдебно производство и неговата продължителност.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че във връзка с изискана на основание чл. 186 от ГПК справка от ИВСС за проведена административна процедура за обезщетение на вреди по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ по подадено от Н. И. С. с ЕГН ***** заявление, евентуално и за резултата от същата, по делото е постъпило писмо на 29.03.2023г. от Главен инспектор Т.Т. съдържащо информация, че след справка в деловодна система „Обезщетения“ на ИВСС е установено, че в Инспектората е постъпило заявление от Н. И. С., заведено с вх. № РС-16-409 от 14.10.2016г. по описа на ИВСС по реда на чл. 60а и сл. от ЗСВ с искане за обезщетение за нарушаване на правото ѝ на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, по което е извършена проверка и е изготвен КП, който с писмо от 15.02.2017г. е изпратен на министъра на правосъдието. Посочено е, че поради изтичане на срока за съхранение, преписката по описа на ИВСС е унищожена с Акт за унищожаване от 26.03.2021г. Писмото е придружено с копие от заявление от 14.10.2016г. и копие на констативен протокол от 15.02.2017г.

Видно от тяхното съдържание претендираното от заявителката парично обезщетение е за нарушаване на правото ѝ на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, поради прекомерна продължителност на наказателното производство по НОХД № 163/2015г. на ВРС и ДП № 398/2012г., образувано с постановление на прокурор от 02.04.2012г. срещу неизвестен извършител, за това, че на 15.02.2012г. в гр. Варна извършил непристойни действия грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК, приключило с окончателно решение на ВОС от 17.06.2016г.

Настоящото производство е с предмет претенция за обезщетение на вреди, понесени в резултат на нарушение на правото на разглеждане и решаване в разумен срок по чл. 6, пар. 1 от КЗПЧОС на ДП № 115/2021г. по

описа на второ РУ на ОД на МВР - Варна, ПП № 16848/2020г. по описа на ВРП. Последното е образувано с Постановление на Прокурор при ВРС от 25.01.2021г. за това, че на 13.04.2020г. е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото – престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК. Ето защо съдът приема, че постъпилата информация от ИВСС не се отнася за разглеждането на делото по процесното ДП, а с оглед липсата на информация за висяща друга преписка съгласно справка в деловодството на ИВСС – че не е проведена административна процедура за обезщетение на вреди по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ по подадено от Н. И. С. с ЕГН ***** заявление, относимо към разглеждането на ДП № 115/2021г. по описа на второ РУ на ОД на МВР - Варна, ПП № 16848/2020г. по описа на ВРП.

ПРОКУРОР Б.: Да се приеме. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, след преценка относимостта на изисканата справка, постъпила по делото с писмо от 29.03.2023г. от Главен инспектор Т.Т., намира, че същата следва да бъде приета като доказателство по делото.

Ето защо

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмено доказателство по делото постъпилата с писмо от Главен инспектор Т.Т. справка от деловодна система „Обезщетения“ на ИВСС, ведно с приложените към същото копие от заявление от 14.10.2016г. и копие на констативен протокол от 15.02.2017г.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ПРОКУРОР Б.: Моля да оставите без уважение въззивната жалба и да потвърдите решението на първоинстанционния съд. В допълнение на това, което първоинстанционният съд е посочил, моля да имате предвид и обстоятелството, че за забавено досъдебно производство НПК е предвидил ред по чл.368 и 369 НПК. Във въззивната жалба по принцип се излагат обстоятелства и самите две въззивни жалби представляват свидетелстване, което обаче, ако не е подкрепено с доказателства, каквито липсват, е недопустимо и не следва да бъде взето под внимание. За становището ми, че въззивната жалба е неоснователна, имам предвид и обстоятелството, че в досъдебното производство (между лист 56 и 141) са писмените доказателства за това, че са правени неуспешни опити ищцата да бъде призована, за да бъдат проведени процесуално следствия действия с нея, а когато ѝ е била връчена призовка на 24.11.2021г. тя е заявила, че не желае да бъде безпокоена и не желае да дава никакви сведения по досъдебното производство.

Противоречие има в претенциите на ищцата към прокуратурата и в самата искова молба, тъй като за какви притеснения и неимуществени вреди може да се говори и да се претендира, при положение че в исковата молба, на лист 3, тя е посочила, че до месец февруари 2022г. не е била уведомена за образуваното досъдебно производство. Ищцата знае номера на досъдебното производство, знае името на наблюдаващия прокурор, знае името на разследващия, знае номерата на преписката на ВРП и от всичките нейни становища в исковата молба и във въззивната жалба не разбрах, не са посочени основания кое ѝ е попречило сама да потърси разследващия по делото, за да даде своите показания, за да направи съответните искания, защото до момента от гледна точка на наказателното право тя няма никакво качество- нито на свидетел, нито на обвиняем по досъдебното производство. В случая се вземат много роли - и на наблюдаващ прокурор, и на инспекторат, и на административен ръководител, който може да провежда дисциплинарни проверки и да налага дисциплинарни наказания и се диктува хода на едно досъдебно производство, което аз, като прокурор, не бих се ангажирала да кажа какво е. Изходът на едно досъдебно производство и кой каква роля ще има в него, се взема след събиране на доказателства по делото.

Това досъдебно производство може да приключи и без привличането на обвиняем по него. Това, че ищцата се вижда вече обвиняема по него, си е нейно субективно усещане и мнение, което аз не мога да споделя и което не се споделя от доказателствата по делото. Това е може би защото тя знае какво е правила и как то би се преценило от закона. В случая се търси облага от едно абсолютно неправомерно поведение.

На следващо място, този иск срещу прокуратурата е едно вече обективизирано доказателство за това, че в тази държава всеки българин разбира от две неща - от политика и от право. Защото, тук се определя кой какво да прави, как да го направи. Така че това, което е решил първоинстанционния съд, е абсолютно правилно и законосъобразно и моля, апелирам, призовавам да потвърдите решението на първоинстанционния съд.

СЪДЪТ, като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:10 часа.**

Председател: _____

Секретар: _____